

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/65/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111225477
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111225477.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R., so sídlom J., Z. X, IČO: XX XXX XXX zast. P., so sídlom J., Z. X, IČO: XX XXX XXX proti odporkyni R. B., bytom C. B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne X., so sídlom G., E. XX, IČO: XX XXX XXX, zast. I. W.S., advokátom, so sídlom D., D. XXX/XX, o zaplatenie 87,84 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. decembra 2012, č.k. 27C/261/2011-76, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví uvedeným rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia 87,84 Eur, čo predstavuje úrok z omeškania, na ktorý vznikol navrhovateľovi nárok na tom skutkovom základe, že navrhovateľ a odporkyňa si v súlade s § 300 a nasl. Obchodného zákonníka dohodli zmluvnú pokutu za nedodržanie lehoty splatnosti faktúr podľa tarify spoločnosti D. P.. Zmluvné strany si ďalej dohodli úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne z dlžnej čiastky pre prípad omeškania s úhradou splatnej dlžnej čiastky za poskytnuté alebo požadované telekomunikačné služby. Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením faktúry (VS XXXXXXXXXXXXX) na sumu 93,89 Eur so splatnosťou 18.07.2005, faktúry (VS XXXXXXXXXXXXX) na sumu 63,37 Eur so splatnosťou 19.08.2005, faktúry (VS XXXXXXXXXXXXX) na sumu 90,15 Eur so splatnosťou 19.09.2005 a faktúry (VS XXXXXXXXXXXXX) na sumu 37,56 Eur so splatnosťou 19.10.2005. Vzhľadom na vedľajším účastníkom na strane odporkyne vznesenú námietku premlčania sa bolo potrebné v konaní vysporiadať najskôr s touto otázkou. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Medzi stranami nebolo sporné, že splatnosť žalovanej pohľadávky nastala v období od 18.07.2005 až 19.10.2005. Navrhovateľ uplatnil tvrdené právo na súde až dňa 24.10.2011, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Súdu teda nezostávalo iné ako konštatovať, že právo navrhovateľa je premlčané a nemožno ho - s prihliadnutím k námietke vedľajšieho účastníka na strane odporkyne - priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na tieto závery súd rozhodol, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobný návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Skutočnosť, že vedľajší účastník má právo v konaní vzniesť námietku premlčania, vyplýva z rozsudku NS ČR zo dňa 19.02.2009, sp. zn. 25 Cdo/539/2008, podľa ktorého vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom (s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom), ku ktorým je oprávnený hlavný účastník a tieto úkony činí práve v prospech (a s účinkami pre) hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti návrhu je procesným právom účastníka konania (odporcu) a rovnaké právo

má v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. i vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na jeho strane; na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že pomocou obrany proti návrhu sa uplatňujú taktiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je práve námietka premlčania), pretože procesné právo tieto námietky uplatniť v konaní nemožno zamieňať s tým, či majú pôvod v hmotnom alebo v procesnom práve. Rovnaký názor je vyslovený i v rozsudku NS ČR, sp. zn. 21 Cdo 2313/2004. Na uvedenom závere súdu nemohlo nič zmeniť ani uznanie dlhu zo strany odporkyne učinené dňa 10.05.2010. Uvedená listina predložená navrhovateľom - „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“ zo dňa 10.05.2010, ktorou sa navrhovateľ bráni tak, že zo strany odporkyne týmto došlo k uznaniu záväzku, totiž nespĺňa náležitosti požadované zákonom pre uznanie dlhu. Uvedená listina o uznaní záväzku teda nie je platným právnym úkonom, nakoľko samotný právny úkon je neurčitý. Z uznania záväzku totiž nevyplýva, ktorý konkrétny dlh uznala odporkyňa voči pôvodnému veriteľom - D. (tento údaj v uznaní záväzku chýba). Špecifikácia dlhu spočívajúca v odkaze na číslo zákazníka nepostačuje.

Pri poskytovaní telekomunikačných služieb totiž vzniká účastníkovi dlh za telekomunikačné služby mesačne, preto aj v uznaní dlhu je potrebné tento dlh vyšpecifikovať nezameniteľne, t. j. s poukazom na konkrétne fakturačné obdobie. Z odbornej literatúry jednoznačne vyplýva, že výška uznaného dlhu musí byť vyjadrená tak, aby bola objektívne určiteľná. Nestačí, ak dlžník a veriteľ vedia, o aký dlh a v akej výške sa jedná, ale - vzhľadom k obligatórnej písomnej forme úkonu - musia byť tieto údaje obsiahnuté v písomnom prejave. Ak uznáva dlžník viacero dlhov, musí nepochybne určiť, ktoré jednotlivé dlhy, čo do dôvodu a výšky uznáva a sľubuje zaplatiť (rozsudok NS ČR, sp. zn. 32 Odo/ 376/2003). Ak nie je určitosť prejavu vôle uznať dlh, čo do dôvodu a výšky a prísľub dlh zaplatiť daný obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný, nejde o platné uznanie dlhu (rozsudok NS ČR, sp. zn. 33 Odo 779/2002). Odporkyňa, ktorá mala vo veci plný úspech, má podľa § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Nakoľko však odporkyňa výslovne uviedla, že náhradu trov konania nežiada, rozhodol súd, ako je uvedené vo výroku a náhradu trov konania odporkyňa nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporkyne mal rovnako ako odporkyňa v konaní úspech, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. taktiež voči neúspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Tieto sú tvorené trovami právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava, odpor zo dňa 10.02.2012) po 16,60 Eur, 2 x 7,63 Eur zvýšenými o 20 % DPH vo výške 9,69 Eur.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti o náhrade trov vedľajšieho účastníka, podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí, sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania navodzujem dojem, že

účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí, sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Rozsudok okresného súdu je odôvodnený v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa uviesť nasledovné.

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka predstavujú neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p. aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania) má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Okresný súd priznal správne ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa síce v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech náhradu trov konania moderovať.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa a vedľajší účastník neuplatnili náhradu trov odvolacieho konania, preto im nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.